

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 51.

Extraordinair Sessjon.

21de Møde.

Lørdagen den 22de Septbr.

(Forts.)

G. Winther (fortsat): Jeg har endnu kun een Bemærkning at tilføie. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgfreds (Ballentin) har igaar erklæret, at vi dog maatte vide, at vi ikke kunde vente at beholde de nærværende Valgeres Indflydelse paa de fælles Anliggender; thi det vare de jo ifølge Tractaterne afskaarne fra, og den ærede Udenrigsminister har idag oplæst et Citat, som skulde lægge os dette paa Hjerte; men jeg skal hertil tillade mig at føie et andet Citat af de samme Actstykker, som giver en tydeligere Forklaring over, hvad der er meent paa det Sted, som den ærede Udenrigsminister har citeret. I hvad han citerede stod der — da Ordene nylig ere blevne oplæste, antager jeg, at de endnu ville staae i Enhvers Erindring, hvorfor jeg ikke ordlydende skal anføre dem — at de Institutioner, som Danmark havde faaet i de sidste Aar, ikke maatte gives en udelukkende Indflydelse; men Pag. 63 — 64 i samme Actstykke, nemlig i Bilaget til den preussiske Ministerpræsidents Depesche, staaer der saaledes, som jeg maaskee med den høitærede Formands Tilladelse tør oplæse, i det 7de Stykke: „De tydske Magter erkjende, at, i Medfør af det anerkjendte Integritetsprincip for det danske Fælles-Monarchie, en Repræsentation af alle dette Monarchies Dele i en til Undersøgelse og Afgjørelse af Fælles-Interesserne bestemt legislativ Forsamling ikke er

uforenelig med de tydske Hertugdømmer Holsteens og Lauenborgs særskilte Rettigheder. Paa den anden Side er det den Kgl. danske Regjerings Hensigt ikke at indføre den i Kongeriget Danmark for Tiden bestaaende Forfatning, eller den i bemeldte Land gjældende Valglov i de til det tydske Forbund hørende Hertugdømmer Holsteen og Lauenborg, eller i Hertugdømmet Slesvig; men derimod ved Udarbejdelsen af en Fællesforfatning for Monarchiet at tage Hensyn til de stænderske Institutioner i de tydske Hertugdømmer og til Hertugdømmet Slesvigs eienommelige Forhold. Navnlig vil den i Danmark gjældende Valglov ikke blive indført i Slesvig og de tydske Hertugdømmer.“ Jeg vil nu spørge: staaer her et eneste Ord, der kan tyde paa, at det skulde være nødvendigt, at den almindelige Valgret for Danmarks Bedkommende ikke turde udøve sin Indflydelse paa Fællesanliggenderne? Det staaer der ikke, det er kun med Hensyn til Hertugdømmerne, at det er sagt, og jeg vil spørge, hvorledes kunde Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 med saa bestemte og klare Ord sige, at de Indretninger, som nu bestode, skulde fastholdes, og at de skulde udvikles og forbedres. Kan det kaldes en Forbedring af bestaaende Forhold, at man ganste undergraver den Grundvold, hvorpaa de staae? Men det er det, der skeer ved den nye Valglov, som nu er forelagt af Ministeriet. Den høitærede Premierministers Ord berettiger mig til at sige, at man ikke har affattet Valgloven, som skeet er, blot for at faae Fællesforfatningen bragt istand, men at man tillige har havt et Biformaal; man har med det Samme villet opnaae, at de Misforvøiede fra 1848 nu skulde